

ר"ת	יציאה	כניסה
18:01	17:27	16:09
17:58	17:23	16:25
17:58	17:21	16:17
18:01	17:24	16:28

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

בס"ד בר"ה

פרשת וירא • כ' חשון תשפ"א • גליון 695

מאמר ראש הישיבה

המבוגר האחראי

התנהגותי למופת

אבי וגילה היו צריכים לצאת לסידור דחוף. בלית ברירה התקשרו לבת הגדולה הנשואה, דבורה, ובקשו ממנה שתבוא לשמור על אחיה הקטנים. דבורה הסכימה ברצון. היא הגיעה לבית בשעה היעודה. לאחר שההורים יצאו רגועים ושלווים, הסתגרה דבורה באחד החדרים עם ספר ושקעה בקריאה.

כשחזרו ההורים הביתה, נפלו פניהם. הבית היה נראה כמו שדה קרב. הילדים פשוט הפכו את הבית, רבו ביניהם ואפילו נפצעו, הזיקו לציווד יקר וקשקשו על הקירות. אבי וגילה באו בטענות קשות לביתם הגדולה, אבל היא ענתה להם בביטחון: "אני ממש לא מבינה מה אתם מאשימים אותי. הרי אני לא עשיתי כלום, לא הזקתי, לא רבתי, ולא הרסתי. אני התנהגתי למופת. וחוזי מזה בסך הכול עשיתי לכם טובה גדולה ונתתי

לכם לצאת ברוגע, ואתם עוד באים אלי בטענות? אני חושבת שאתם אמורים לומר לי תודה, ולבוא בטענות רק לאחרים הקטנים שהם אלה שעשו את כל הבלגן..."

מה אתם אומרים - מי צודק, ההורים המאוכזבים או הבת ה"צדקת" שלא עשתה כל רע?

יוסיף דעת - יוסיף אחריות

זה כמובן רק משל. והנמשל הוא מי האחראי למה שקורה בעם ישראל ובעולם כולו. והכלל הוא שהאחריות רובצת על "הילדים הגדולים", על אלה שיש להם דעת. הקטנטנים שבבית לא אשמים. אתה לא יכול להאשים את מי שאין לו דעת.

בהגדרה ההלכתית נקראים היהודים הרחוקים משמירת תורה ומצוות בדורנו - "תינוקות שנשבו". הדימוי לתינוקות הוא לא אקראי. תינוק הוא חסר דעת, הוא לא יודע כלום, ובשל כך הוא גם חסר אחריות על מעשיו וכל שכן על מצב הדור כולו.

לכן זו טעות גדולה מאוד לחשוב שהאשמים במצב שלנו הם התינוקות שנשבו. זו טעות פשוטה בהבנה

הגיונית בסיסית כפי שהמחשתי במשל, אבל זו גם טעות על פי התורה שרואה בגדולי הדור אחראים על כל הדור כולו. וזה לא רק גדולי הדור, אלא כל אחד

אברהם אבינו עומד בתפילה על אנשי סדום. מה פירוש הדבר, למה אתה מתפלל על רשעים מרשעים? אברהם מרגיש אחריות על אנשי סדום! האנשים הרעים והמושחתים ביותר שהפכו לסמל הרוע - הצדיק לא אומר לעצמו 'מה לי ולהם?' הוא קודם כול מרגיש אחריות אמיתית עליהם ועל כל אדם בעולם.

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

ואחד כפי מידת קרבתו אל האמת, אל הדעת, אל האמונה, אל התכלית - מחויב לראות בעצמו אחראי ולפעול בהתאם ובוודאי לא להאשים או לללול באחרים.

בפרשת השבוע שלנו אברהם אבינו עומד בתפילה על אנשי סדום. מה פירוש הדבר, למה אתה מתפלל על רשעים מרשעים? פירוש הדבר שאברהם מרגיש אחריות על אנשי סדום! האנשים הרעים והמושחתים ביותר שהפכו לסמל הרוע - הצדיק לא אומר לעצמו 'מה לי ולהם?' או 'מה זה נוגע אלי'. הוא קודם כול מרגיש אחריות אמיתית עליהם ועל כל אדם בעולם. זה גדול אמתי בעם ישראל!

אסור לשתוק

בזמן של דין בעולם אסור לנו להאשים את התינוקות. שום צרה ונזק לא באים בגלל החילונים. אנחנו חייבים לקחת אחריות. ה' מצפה שנעשה תשובה; שאנחנו - שומרי התורה והמצוות - נעשה תשובה.

ואדרבה, תהיה אמתי ותשאל את עצמך: האם אני באמת מחובר לאמת ולתכלית? אם כן, אז התורה רואה בך אחראי, ולכן אתה חייב לעשות תשובה ולהתפלל על כולם ולא להפנות אצבע מאשימה; ואם אתה בעצמך לא מחובר לאמת כראוי, אז אתה בוודאי ובוודאי חייב לעשות תשובה ולחזור אל האמת וכל שכן לא להטיח האשמות באחרים.

קשה מאוד לשמוע את הטחות האשמה באחינו הרחוקים. זו לא הדרך ולא האמת. איך אפשר לשמוע שקוראים ליהודי "נאצי" ולשתוק? וכי אתה יותר טוב ממנו? אתה יודע לאן חילוני יכול להגיע? מה יכול לצאת ממנו?

וזה לא רק מה יכול לצאת בעתיד מכל יהודי שאתה פוגש ברחוב, אלא זה גם מה הוא עכשיו. אתה לא יודע באמת מה הוא עכשיו. יש בחוץ לא מעט אנשים ישרים ומוסריים ונאמנים בעלי לב זהב ומידות טובות וגומלי חסדים שיש להם שלום בית ומכבדים כל אדם למרות

השיעורים העצמתיים של הרב שלום ארוש שליט"א
על פי הנחיות משרד הבריאות
ובקבוצות קטנות | 0528985551

חזרנו!

בדיחות הדעת

אחד שמקפיד על הנחיות הקורונה נכנס למזנון, מתיישב, מוציא אלכוהול ומחטא את הידיים. אומר לנהג סליחה על הריח הנוראי של האלכוהול. הנהג משיב לו: "לא נורא. אני כבר כמה ימים לא מריח כלום"

לא אתרשל, אהיה חזק ואיתן בדעתי, וכמובן אחזק את ילדי רק בדרכי נועם, בנחישות ברזל אך מתוך רגישות.

משמעת, מעליבה ומכאיבה

בבית בו ההורים לומדים ויודעים איך להשרות משמעת, הילדים כבר מורגלים ומבצעים את רצון ההורים ללא מריבות וויכוחים, בבית זה שוררת השלווה והאהבה, בבית זה נעים וכיף לחיות בו. אך בבית בו יש חוסר משמעת, בד"כ יש גם חוסר רוגע, במובן ה"רגוע" של המילה. על כל דבר צריך לריב ולהתווכח. צעקות, מחלוקות ושנאת חנם בין הילדים להורים ובינם לבין עצמם, זה חלק מ"התפרוץ היום". חוסר משמעת, בוודאי אינו נעים לשני הצדדים. הוא פוגע בהורה, מטיל את סמכותו על הילד בספק וגורם למתח מיותר בין ההורה לילד. הוא גם פוגע בילד, כי מה שקורה בסופה של מריבה על המשמעת, שההורה נדרש "לפעול" בכדי שהילד יבצע את רצונו. משמעת זו בד"כ מעליבה ואפילו מכאיבה. לדוגמה: האם קוראת לבנה לעלות מגן השעשועים. הילד ששומע את אימו מעדיף להתעלם כאילו אינו שומע וממשיך לשחק. האם ממשיכה לקרוא לילד - אך אין תגובה.

תחושת האם להתעלמות הילד הינה, לא נעימה ואפילו הייתי מכנה אותה משפילה, האם מעוניינת לשמור על כבודה, לדרוש מהילד לעשות את רצונה ולחנכו להיות ממושמע. ולכן נדרש ממנה "לפעול" ולהשתמש בדרכים לא נעימות כמו: להמשיך ולצרוח מהחלון עוד מס' דקות ואח"כ, לרדת לגינה, לרדוף אחרי הילד ובד"כ גם לבזות אותו או אפילו להרביץ לו.

פגע וברח

פעמים רבות אנחנו מאבדים את "יישוב הדעת", נכשלים בכעס, וחיוך הילדים בורח לנו מהידיים כי אנחנו נפגעים.

הילד מתנהג כלפנו בצורה פוגעת ומעליבה (כדוגמת ההתעלמות בסיפור למעלה) וכשהוא מגיע לבסוף הביתה אנחנו מוציאים עליו את התסכול שלנו ו"מראים לו מי כאן קובע". כל הורה מגיב לחוסר ציות ילדיו באופן שונה. אחד-מתעלם ונותן לילדיו לעשות כרצונם, אחד-צועק, גוער, מבזה, מאיים, מעניש ואפילו לפעמים מכה. (שעה אני מחפשת אותך? השעה כבר עשר בלילה, איפה היית? ו... הסיטואציה מוכרת לכם) תגובות אלו בסגנון "פגע וברח" גורמות חס ושלום לפגוע בילדים, להרס טוטאלי של המערכת הסמכותית של ההורים ובמקום לחנך אותם אנו רודים בהם וכתוצאה מזה החינוך בורח לנו מהידיים.

אנחנו מתנהגים כך, כי נפגענו מהתנהגות הילדים ואנחנו מתוסכלים. אולם עליו לדעת, שישנם שיטות חינוכיות שיגרמו בע"ה לילד לשפר את התנהגותו ולעשותו ממושמע ומחונך.

המשך בע"ה בשבוע הבא

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה
הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת פרק ג'

הזכרנו, שפעמים רבות חוסר המשמעת של הילד, נובע מהקושי שלנו ההורים להיות "יוצרי משמעת". הבעיה העיקרית היא: שאנו עצמנו איננו משוכנעים בסמכות שיש לנו, אנו עצמנו איננו בטוחים בחובתו המחולטת של הילד לציות לנו, אנו חושבים שכאשר הילד מקשיב בקולנו, הוא "עושה לנו טובה" ותפיסה זו הינה מוטעת!

להיות יוצרי משמעת!

עלינו לדעת, שאילו היינו בטוחים במה שאנו אומרים, אילו החלטותינו היו יוצאות מתוך מחשבה והיו נאמרות במילים ברורות וסמכותיות- המשמעת של הילדים, בוודאי הייתה במצב הרבה יותר טוב. נעשה לעצמינו "בדיקת סמכות" ונחשוב: כמה פעמים "וותרנו" מרצון על הסמכות שלנו, כמה פעמים אמרנו (במיוחד האמהות) את המשפט הבא: "די נמאס לי, שיעשה מה שהוא רוצה, אין לי כבר כח אליו"... הורים יקרים, עלינו להפנים, כי המשמעת לא תגיע מעצמה, הילד מעצמו לא יקבל אותה עליו כגזירה משמים. כדי לקבל ילדים ממושמעים, עלינו להיות הורים המעוניינים במשמעת, עלינו להיות "יוצרי משמעת" עלינו להחליט החלטה ברורה: מהיום בע"ה אני ההורה בבית הזה, אפסיק להיות ספקן, אהיה נחושי לא אתבלבל ואזגזג. ה' יתברך סומך עלי שאהיה הורה אחראי והורה מחנך ואכן ה' יסייע בידי. אהיה סמכותי ואעשה את תפקידי כמלך בגדוד. אני אכתוב את הכללים והילדים בע"ה יסורו למשמעת. זה אמנם ייקח לי זמן, אבל לא אכנע בדרך,

"משה, זה לא נורמאלי, כל דבר צריך להגיד לך כמה פעמים".

"רונית, את שמה לב למה שקורה בבית, את פשוט לא עושה מה שאומרים לך..."

"אני לא מבינה, ההוראות שלי בבית צריכות להיאמר 3 פעמים, מה, זה טקס התרת נדרים?!"

בוודאי, משפטים מעין אלו, נאמרים גם אזלכם בבית ואפילו מידי יום.

תופעת "חוסר המשמעת" נפוצה לצערנו ברוב הבתים והשאלה: מה עושים בכדי לשפר את המצב?

בקשה לציות

הורים יקרים, הייתי רוצה להקדים ולהבהיר, שבמהלך הסדרה הנוכחית של "סמכות הורית ומשמעת", אנו נתייחס כמושג "משמעת" אל תגובת הילד לבקשת ההורה. דהיינו, מה הילד מגיב כאשר ההורה מבקש ממנו לבצע מטלה או לעשות משהו. כמעט ולא אתייחס להתנהגות או לתגובת הילד בכל הקשור ל"עמידה במערכת החוקים של הבית". כי לעמידת הילד בכל הקשור לחוקי הבית אנו מתייחסים באופן שונה מאל בקשה לציות. (כמאמר מוסגר, על תגובתו להתנהגות הילד בכל הקשור לחוקי הבית, יש סדרה שלמה הנקראת "חיים במסגרת" שכבר נכתבה כאן במדור לפני מספר שנים). בשבוע שעבר דיברנו על "חוסר משמעת-שנובע מחוסר סמכות של ההורים".

המסר של הרב שלום ארוש:

בס"ק
רבי נחמן אחר שהספר שלו מקריב את הנאמנים
והוא שואב צדק ישראל יגיע לנאמנים הספר שלו
יבא נשמה
כל מי שיקנה ספרים ויבין אותם
יזכה שיהיה לו ולמשפחתו שחרה ויפלא
ורבנו יגיע ויגן אב צדקתו ביום הדין
ואני הקדש מנחה לו בכתב רגלי
שיגיד לו ישועה ורוב והצלחה
אמן
ברוך ה' ויהי
שלום ארוש

להזמנות: 052-2240696

ילדון חידודון

אילו שני אנשים נותנים זה לזה
בדיוק את אותן מתנות?

תשובה פרשת נח:

'נבקעו כל מעינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו'.

הזוכה: מרגלית חזני, בית שמש.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חשוון

מזל החודש עקרב
- צמאון לדעת -

תכלית החיים היא לזכות ל'דעת'.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

מפתחות לחיים

וממש לא רציתי לעשות את זה.

אז... באותו רגע חשבתי ואמרתי "הכל לטובה"
כל מה שהשם עושה הכל לטובה, והתחלתי
להודות על האופנים ועל המפתח האבוד
אחרי כמה דקות, בעודי מודה להשם
עולה במוחי רעיון- לחפש מיתחת
לאיזה קופסא ישנה שלא זכרתי
שהיא קיימת בכלל, הרמתי
את הקופסא ולהפתעתי -
המפתחות של האופניים נמצאו
שם.

מאוד התרגשתי והרגשתי השגחה
פרטית עלי מהשם, הודתי לו על זה וסיפרתי
לאימי על התודה והמציאה. אמא שלי אמרה-
חיפשת מפתחות לאופניים ומצאת מפתחות
לחיים.

כי עם התודה אני יכול לפתוח כל דבר שרק
ארצה.

אמרתי תודה ומצאתי

שמי ישראל, אני בן 7 וגר בקריית גת

סיפור התודה שלי התחיל עם האופנים שלי,
יש לי אופניים מאוד יקרות שהורי העניקו לי
בסתנה, אני אוהב את האופנים שלי
ומחובר אליהם מאוד.

בשביל שהם לא יאבדו לי
ההורים שלי קנו לי שרשרת
עם מנעול מאוד חזק.

לאחר כמה שבועות שאני
נהנה לרכב על האופניים
אבדו לי המפתחות ולא ידעתי
היכן למצא אותם, חיפשתי בכל מקום
אפשרי- בכיסים שלי, במגירה ואפילו חיפשתי
במכנסיים שיצאו מהכביסה,

אך המפתחות אינם, כבר נגמרו לי הרעיונות
איפה אני יכול למצוא את המפתחות.

וכמובן שבלי מפתחות אין אופניים. וכרגע
המצב היחיד שאני יכול לעשות כדי להוציא
את האופנים מהאזיקים - לשבור את המנעול,

פטרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מדור ילדים שעשועון מגוון

סודוקו

ש		ט						
מ	ה			ש	ט	ו	צ	
	ו	ק			צ			ש
ו		צ				ד	פ	ק
	ד			ק			ה	
	ט		צ	ד				
ט				ו		ק	ד	
צ		ד	פ		ק		ו	ה
	ק	ו	ד		ש	פ	ט	

1. כל שורה, טור
וריבוע פנימי חייבים
להכיל את האותיות
הבאות:

צדקה ומשפט

2. מצאו את הפסוק
בפרשת וירא בו
כתובות המילים
האלו:

מצמיה ישועה

סיפורי ישועות על זורעי צדקות

נציגות של חסד (פרק ב')

אחד הטלפונים המרגשים שהגיעו אלינו - למשרד של חסד

היה זה יום חמישי בצהריים, (י"א חשון תשפ"א) כן, ממש לפני כמה ימים...

ובאמת הוא כנראה רצה ישועה בכל מאודו והסכים להצעתי לתרום לכולל חצות מידי חודש כמניין "דירה", זרק את השכל ונתן את מה שיש לו. באותו רגע עשה הוראת קבע.

כעת כשהתקשר כל כך התפלאתי - מה בפיו, לא תארתי לעצמי שהוא יספר לי שהישועה הגיעה כל כך מהר - תוך 24 שעות.

אז שאלתי אותו - איך אני יכולה לעזור.. והוא מספר לי:

"אתמול אחרי שתרמתי - פשוט ישבתי ואמרתי תודה להשם על המצב, והתפללתי

להשם שהוא יושיע אותי.

והנה היום בבוקר התקשר אלי אלמוני ורצה לראות את הדירה, אחרי כמה דקות שהוא מטייל בבית הוא אומר - "אז יאללה, איך מתקדמים?"

אני פשוט לא האמנתי!

זה קרה, ואפילו מהר מדי ממה שחשבתי אז אני מתקשר כדי לבשר לך"

מה אני יגיד לכם, שווה לי כל רגע לשהות בטלפניה במשרד כדי להרגיש סיפוק כזה ענק, אין לי אפילו דרך לתאר לכם...

בזמן שהייתי במשרד - "חוט של חסד" הטלפון מצלצל,

אני עונה, "הלו.. מדברת שרה?" נשמע מהקו השני. עניתי בחיוב, "אני לא יודע אם את זוכרת אבל אתמול עשיתי תרומה לטובת מוסדות חוט של חסד" עדיין לא זיהיתי מי המדבר.

"אני עשיתי תרומה כמניין "דירה".

עכשיו כבר נפל לי האסימון, היה זה פלוגי שהתקשר אתמול בצהריים וסיפר לי אודותיו - המצב הכלכלי שלו מאוד לא טוב, הוא נמצא בחובות וללא הכנסות (עקב הקורונה)

וכעת עד שהחליט שהוא מעוניין למכור את הדירה שלו כדי להתקיים הוא נוכח לדעת שלמכור דירה זה לא דבר של מה בכך -

המבררים רק מבררים וזהו, שם זה נעצר...

אך מתברר שמגיע שלב גרוע יותר - אנשים אפילו לא מבררים!

הדבר היחיד שיכולתי לעשות באותו רגע זה מעט אמפתיה, ומה שהרב מציע תמיד - תודה והודיה על כל מצב.

הצעתי לו עוד משהו - תרומה לכולל חצות - כי כתוב במפורש

נושעת על ידי
נתנת צדקה?
ספר לנו,
סיפורך יפורסם
ותזכה בפרס

יש לך ספור ישועה
לספר לנו?
תשלח לנו ותפורסם
al5308000@gmail.com
02-5812252

חיזוקון לומדים הלכה

הלכות לשון הרע

אין כל הצדקה
לספר לשון הרע גם כאשר
המנעות ממנה עשויה לגרום
הפסד כספי גדול.
אדם חייב לוותר אף על
כל רכושו ולא לעבור
אפילו על איסור תורה אחד
(נצור לשונך)

לקבלת מסרים מחזקים 052-6672221

אחזקת

כולל חצות!

למי שרוצה ישועה באמת

השליחים שלך ללימוד בחצות הלילה
מלווים אותך לישועה שלך

02-5308000

שו"ת אקטואלי השאלות שלכם, התשובות של הרב

האם ארבעים דקות התבודדות זה גם טוב?

אז מה יש לך להתבלבל. תהיה תמים ותקיים את זה בפשטות. תמצא לך זמן ומקום להיות לבד בכל יום, ותסתכל על השעון ותגיד לעצמך שעד שלא תעבור שעה שלימה על השעון אתה לא זז לשום מקום. מה שתזכה ותצליח לעשות באותה שעה - מה טוב. אבל גם אם רק ישבת שעה ולא יצאו לך דיבורים - עצם זה שקדשת את השעה הזאת לקיים את העצה של רבי נחמן, אתה כבר זוכה להבטחות עצומות ולתיקונים נוראים ואתה לא תראה פני גיהנום כלומר שתיכנס מיד לגן עדן.

עם כזאת הבטחה, מי אנחנו שיכולים להבטיח משהו אחר במקום רבי נחמן?

אני לא יכול להבטיח הבטחות כאלה, אבל אני יודע שיש כזאת הבטחה בעולם לכן אני מכתת רגלי ממקום למקום בארץ ובעולם והדבר שעומד בראש מעייני הוא להפיץ את העצה הזאת. לקרב עוד ועוד יהודים לקיום העצה הנפלאה הזאת. מסרתי על כך אלפי שיעורים אם לא רבבות, וכתבתי על כך בלי סוף. וכל זאת למה? כי אני יודע שזו דרך קלה ושווה לכל נפש, והרווח שלה הוא בלי שיעור. ואין שום דרך אחרת בעולם לזכות לכזאת הבטחה. ולא רציתי למנוע טוב בעליו. ורבי נחמן אמר שלענוד לבוא השעה התבודדות תהיה דבר פשוט וברור לכל יהודי. וכמו שהיום ברור לכל יהודי שומר תורה ומצוות שהוא מניח תפילין, כך בימות המשיח יהיה ברור לכל יהודי שלא עובר יום בלי שהוא יושב שעה אחת עם בורא עולם. כשאתה עושה שעה התבודדות בכל יום, אתה חי את ימות המשיח כבר עכשיו.

לכן יהודי יקר, דע לך שכל תפילה חשובה ובכל הזדמנות תרים עיניים לשמיים ותגיד כמה דיבורים בשפה הפשוטה שלך; אבל תדע שההבטחה העצומה של התיקון המושלם זה רק באמצעות השעה התבודדות, לעשות שעה שלימה לפחות בכל יום. תחטוף את ההבטחה של רבי נחמן ואל תוותר על השעה הזאת בשום מחיר שבעולם.

ואני רוצה לחזק אותך, שכל המניעות העצומות שיש על קיום העצה הזאת הן רק בגלל שהיציר הרע יודע שזה הדבר הגדול ביותר. והדבר המחזק ביותר שתוכל להתגבר כנגד כל המניעות הוא לזכור היטב את ההבטחה, לזכור את השכר העצום שמחכה לך. כאשר אתה מבין את חשיבות העניין, את הרווח הבלתי נתפס הזה - יהיה לך קל מאוד לעמוד כנגד כל המניעות.

ואני יכול לספר לך על עצמי שאני זוכה לעשות התבודדות כבר עשרות שנים, ובכל זאת אין כמעט יום שבו אין לי מניעות וקשיים לקיים את השעה. ומה שעומד לי ומחזק אותי ומה שמדברני אותי לשבור את כל המניעות ולעשות את השעה גם בימים הלחוצים וה"משוגעים" ביותר זו רק ההבטחה הזו של רבי נחמן.

לכן אחי היקר, חזק ואמץ, תהיה גיבור חיל לעמוד על נפשך, ותזכור היטב שבדבר כל כך קל ופשוט אתה זוכה לשלימות שלך, למילוי שליחותך האמתית בעולם הזה, ולעבור את העולם הזה בשלום בלי שום דין לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

שאלה: הרב תמיד אומר לעשות שעה התבודדות לפחות בכל יום, זה קצת קשה לי, האם אני יכול להסתפק בארבעים דקות? האם אני מקיים בזה את העצה של השעה התבודדות?

תשובה: אשרך שאתה רוצה לקיים את העצה הגדולה והגבוהה ביותר בעולם הזה.

צריכים לעשות כאן חלוקה ברורה מאוד. כל תפילה חשובה בשמיים. גם דקה אחת יקרה וחשובה ורצויה מאוד. ואפילו אם רק אמרת "ה' תעזור לי", ואפילו מילה אחת או רק הרמת עיניים לשמיים או שצעתקת לה' בלב שלך - זה מצוין. אז מי יכול להבין מה זה ארבעים דקות של תפילה אישית מתוך הלב? מי יכול להבין מה המעלה של כל תשובה ושל כל וידוי של יהודי?

אבל יש כאן עניין נוסף: יש כאן הבטחה! רבי נחמן הבטיח שמי שיעשה שעה התבודדות בכל יום לא יראה פני גיהנום. והכוונה היא לשעה כפשוטו, כלומר שעה שלימה שהיא לפחות ששים דקות.

כדי להבין את העניין הזה טוב יותר ואת חשיבות ההבטחה של רבי נחמן לתיקון הנפש באמצעות שעת ההתבודדות אני ממליץ לך מאוד לקרוא את המכתב המפורסם של רבי יצחק ברייטר ה"ד שכתב בשם רבי נחמן שכל התיקונים של רבי נחמן ושההבטחה שלו להביא את האדם להגיע לכל מה שהוא צריך להגיע בעולם הזה - הכול זה רק דרך העצה הזאת של השעה התבודדות. הכול תלוי בזה!

הבאתי את המכתב הזה בשלימותו בספר "בשדי יער" שהוא ספר חובה לכל מי שרוצה להיכנס לתוך העולם המתוק והקסום של ההתבודדות היומית, ובו תמצא חיזוקים לרוב והדרכות מעשיות שישפרו את ההתבודדות שלך בכמות ובאיכות ויביאו אותך לתוצאות נפלאות. תעשה טובה גדולה לעצמך ותלמד את הספר הזה בהקדם.

במכתב הזה מדגיש ר' יצחק ברייטר שההבטחה הזאת פועלת בלי קשר לאיכות של ההתבודדות שלך, כלומר גם אם אתה לא מרגיש שום התעוררות והתלהבות ואתה בכל זאת עומד שעה שלימה לפני ה' ורוצה לדבר, בכל זאת אתה נכלל בהבטחה של רבי נחמן לתיקון ולא יהיה עליך שום דין.

ואתה צריך להבין מה הכוונה "תיקון". אם תלמד קצת בספרים הקדושים, תבין שהעולם הזה מסוכן מאוד ושכל כך קשה כאן לתקן את המעשים. אפילו צדיקים גדולים היה להם קשה לתקן בשלימות פגמים קטנים ודקים לפי ערך מעלתם.

וכאן יש צדיק שמבטיח לאדם תיקון הנפש מושלם. צדיק כזה מיחידי הדורות שהוא באמת יכול לתקן ורק הוא יכול להבטיח תיקון. בשביל הבטחה כזאת שווה להשקיע את כל החיים ולתת את כל הון ביתך, ממש לוותר על הכול. והנה הצדיק הזה עושה לנו את ההנחה הגדולה ביותר, המבצע המשתלם ביותר. כי באמת יחסית לרווח האינסופי הזה שנקרא תיקון מושלם - ביחס לזה שעה אחת ביום זה דבר קל מאוד בלי שום פרופורציה.

שידור חי

על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
בכל יום שלישי, בשעה 20:00

שאלות ותשובות

ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד:
052-6672221

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

חינוך באהבה

היסוד הבא, הוא יסוד חינוך ילדים באהבה. צריכים לדעת, שיש באהבה משהו סגולי. כאשר יש אהבה בין האיש לאשתו ואהבה לילדים, לא צריכים ללמד שום חינוך ילדים, מפני שאהבה זה אלוקות, אהבה זה ה' אימי עליה השלום, שלא למדה חינוך ילדים בחייה, היתה כולה אהבה. אי אפשר להבין את האהבה שנתנה לנו. היא לא למדה אפילו לכתוב ולקרוא, אבל הלואי שפרופסורים לחינוך היו לומדים אצלה חינוך. היתה לה אהבה ותשומת לב כזו גדולה! ואבא היה ממש צדיק, בעל מידות טובות, עם כזו רחמנות ונתינה גדולה! כך, באופן טבעי החנוך נכנס בנו. כל העצות שה' חנן אותי בהן, שכבר הצילו הרבה בתים בישראל, וכל האהבה והנתינה שלי לעם ישראל, באו מכך שגדלתי עם הרבה אהבה וסבלנות. כל השכל של החינוך, שהציל הרבה ילדים, יוצא ממני באופן טבעי, בלי שלמדתי חינוך, וזה מפני שקבלתי את החינוך בדרך של הרבה חום ואהבה, וממילא הבנתי שכך צריך לעשות.

כאשר אדם קיבל טוב בילדותו, אז הוא נותן טוב בבגרותו. קל לו לתת. האהבה והנתינה שופעים ממנו, כי יש לו אהבה לחיים ולבריות. וההפך ההפך חס ושלום,

אחד שבבית התאכזרו אליו, הוא גם מתאכזר על אחרים באופן טבעי. כי אדם מתאכזר לא בגלל שהוא רוצה להיות אכזרי, אלא כי לא טוב לו.

אדם שגדל עם הערות וצעקות וכעס וכו', אין לו כחות נפשיים להתמודד עם החיים, ואין לו כח של נתינה כמו שצריך להיות לכל אדם, כי מאחר והוא לא קבל, ממילא אין לו מה לתת. וגם אם הוא עובד על עצמו ונותן, זה לא טבעי אצלו, אלא הוא צריך להתאמץ לתת, וזה לא נקרא שהאדם בריא בנפשו. אדם בריא בנפשו נותן בקלות, אין לו שום עבודה על זה, כי הוא קיבל הרבה בילדותו, ויש לו מה לתת.

כללו של דבר, למעשה כולם יודעים שיסוד בחינוך הילדים הוא לגדל את הילדים באהבה, ובודאי לכל הורה יש אהבה לילדיו. אבל האהבה שיש להורה לילדיו, היא לא בהכרח נותנת לו את הדעת לחנך את ילדיו באהבה. כי כמו שרואים, הרבה מאד ילדים גדלים עם הרגשה של חסר באהבה מצד ההורים. לכן מוכרחים להגדיר יותר, במה מתבטאת האהבה של הורים בחינוך ילדיהם? לשם כך, אביא שוב לדגמא את הדרך בה גדלו בבית אמא ע"ה. ההגדרה הראשונה שעולה על דעתי היא, שגדלו בלי הערות ובלי עצבים. היינו ילדים במלוא מובן המילה,

המקובל רבי מרדכי שרעבי זצ"ל כ' בחשוון

לאורם נלך הילולא דצדיקא

"שבוע טוב! חזור למקום שבו השארת את האופנוע, ותראה שאין לו שום בעיה. אבל דע לך שמשבת זו ואילך אופנועך ישמור בשבת!" הבחור מיהר לרוץ לעבר אופנועו ונסע בשמחה לדרך. האופנוע פעל היטב כל ימות השבוע. כאשר החשיך יום ששי ונכנסה השבת, נדם לפתע המנוע. הצעיר ניסה להפעילו ללא הצלחה, הוא נזכר ברב והחליט לחזור אליו, ולשאול אותו מה לעשות כעת. הוא ניגש לבית הרב שרעבי, שקיבלו במאור פנים ואמר לו ביישוב הדעת: "הרי הסברתי לך בשבוע שעבר שאופנועך שומר שבת, ולכן עליך לנחם ביום השביעי, וממילא לא ייסע לעולם בשבת". הרב המשיך: "בני, דע שיש לך נשמה גדולה. רק חדל מדרך הרעה. שב עמנו שוב... חזור לחשובה... הדברים ירדו לחמרי לבו של הצעיר. הוא ראה מולו אדם אצילי, שהבליג על התנכלות כלפיו, ואף הקרין אהבה, אכפתיות וסבלנות, ונוסף לכך נזכר באופנועו המושבת. ההורו תשובה הציפו את נפשו, ומאותו רגע ואילך זנח את דרך חיי הקודמת והחל לנהל אורח חיים יהודי. פרט לגדולתו בתיוקן החיים עסק גם בתיוקן הנשמות שכבר נפטרו מעלמא דין, באחד מערבי השבתות הגיע רבנו מרדכי שרעבי מוקדם כהרגלו לשיעור הקבוע ב"עץ-חיים", באותו שבוע באו רק שלושה מהלומדים הקבועים. רבנו לא התחשב בעובדה שחסרים משתתפים והחל למסד את הנוכחים. משחלפה שעה ארוכה ושאר המשתתפים בוששו להגיע, התפללו הנוכחים, בעוד הללו מייחלים לבואם נפתחה הדלת, ודרכה נכנסו בבית אחת מתפללים רבים, אשר ספרו לרבנו שכלב שחור ומאיים, ישב בפתח הישיבה, ומנע מהם להיכנס פנימה. אמר להם הרב: כלב זה הינו גלגול של אדם רשע, שכל ימיו לא ביקר בבית-הכנסת ולא בבית המדרש, וזהו הסיבה שבגללה הוא יושב עתה בפתח בית המדרש, וזה הוא תיקונו. רבנו מרדכי שרעבי נפטרו בכ' בחשוון תשמ"ד, ונקבר בהר המנוחות בירושלים. ורבים פוקדים את קברו עד היום להיושע בדבר ישועה ורחמים. זכותו יגן עליו אכ"י.

ר' מרדכי שרעבי בן ר' יהודה וכן מרים למשפחת תעזי נולד בשנת תרע"ב ולאחר מכן נקרא על שם עירו שרעב. הרב שרעבי התפרסם כאיש קדוש ובעל מופתים. רבים השכימו לביתו שהיה פתוח לרווחה לכל מבקש עצה וברכה. היה מקפיד שלא ליהנות מאחרים, ואת כל הכספים שהיו נותנים לו היו משמשים לגמילות חסדים, ר' מרדכי ורעייתו היו חשוכי בנים, אך כבר אמרו חז"ל: "עיקר תולדותיהם של צדיקים מצוות ומעשים טובים", ואכן זה היה כל מאוויים. סיפור אחד מני אלף סיפור לנו מו"ר הרה"ח ר' שלום ארוש שליט"א, שהיה קשור אליו מאוד, כי בכל פעם אשר היה נצרך לישועה, ובפרט כאשר היה צריך להתניב למילואים או למשפט כפשוטו היה בא לר' מרדכי ומספר לו, ור' מרדכי היה מלשון במילים: "בטל ומבוטל" וכאשר אמר כן היה. את גודל אהבתו של רבינו לכל יהודי ראו כולם, ואכן רבים שבו לחיק היהדות בזכות היכרותם הקצרה עם רבנו, סיפור אחד מני רבים - מסופר כי בבוקרו של יום השבת יצא הרב מרדכי שרעבי בלוויית קהל חסידיו מבית הכנסת לעבר ביתו בירושלים. לפתע הגיע מהמסטה הסמוכה רוכב אופנוע צעיר, ובראותו את החבורה חמד לו לצון והחליט להתנכל להם. הוא הפעיל את צופרו ונסע בראוותנות בין המתפללים, שנסו בבהלה. תלמידיו של הרב זעקו חסס אך להפתעתם אמר הרב: "הניחו לו, הוא לא אשם. האופנוע שלו אשם!" והם עזבו את המקום. הצעיר לא הצליח אף להתניע את האופנוע והלך בבושות פנים לבית הרב והתנצל על התנהגותו הפרועה וביקש שהרב שיברך את אופנועו ששבשק חיים... הרב שחק לשמע הדברים, וביקש להכניס את הצעיר לביתו והושיב אותו איתו לסעודת שבת. הבחור הסב לשולחן הרב בתום הסעודה רצה לפנות לדרך, אולם הרב שרעבי הפציר בו שישאר עמם, ויסעד גם סעודה שלישית, והבטיח לו: "רק אם תישאר עמנו, האופנוע שלך ימשיך לפעול..." הבחור, שזכר היטב את סרבנותו של אופנועו, נשאר בבית הרב לבית ברירה עד לצאת השבת. לאחר ההבדלה, אמר לו הרב:

קו האמונה
02-6444250

תרמה לזכרונם
שחור על גבי לבן -
אני אוהב כל יהודי

להזמנת מסיכות ומוצרים נוספים:
050-9931931
נא להתקשר בין השעות: 09:00-15:00

הרבי שהציע מיטה לחסידו

בעיר ריישא שבגליציה התגורר רבי צבי, שהיה חסידו של האדמו"ר הקדוש רבי ישכר-דוב רוקח, האדמו"ר מבעלזא (יום פטירתו כ"ב בחשוון). סיפור מפעים של הכנסת אורחים נדירה זו קשורה לנלמד מפרשתנו, עם אברהם אבינו והמלאכים.

בימי מלחמת העולם הראשונה, בשנת תרע"ד, היו הרבה פליטים שברחו מערי מגוריהם ונקלעו לעיר ריישא. ביתו של רבי צבי הפך למעין תחנת מעבר ענקית, ובו אכלו שתו ולנו אורחים רבים. כאשר הוא ובני ביתו עמדו וסיפקו לכל אחד די מחסורו.

אחד האורחים היה חסיד בעלזא שקבע את דירתו בביתו של רבי צבי, ושמו רבי חיים-נטע כ"ץ. רבי חיים נסע ביום מן הימים לעיר בארדיוב, שם התאכסן רבו הקדוש מבעלזא, שאף הוא נאלץ ליטול את מקל הנדודים ולברוח מביתו יחד עם כל בני משפחתו מפני החיילים הרוסים.

כאשר הגיע לבארדיוב, נכנס אל המהר"ד מבעלזא לקבל ממנו ברכה, והאדמו"ר התעניין היכן הוא מתגורר כעת. רבי חיים שיבח והילל בכל פה את בעל האכסניה רבי צבי, וסיפר לרבי שיחד עימו מארח רבי צבי פליטים רבים, ודואג לכל מחסורם, ומשרה עליהם אווירה טובה, ולכן הם יכולים ללמוד ולהתפלל ביישוב הדעת.

עבר זמן-מה ורבי צבי נסע אל רבו - האדמו"ר מבעלזא. כאשר עבר לבילי שבת אחרי התפילה לקבל ברכת שלום מרבו, שאל אותו המהר"ד היכן הוא מתאכסן בשבת. ענה לו רבי צבי שהוא הגיע משם בערב שבת ועוד לא מצא היכן לשהות, אבל סמוך ובטוח הוא שיהיה מי שיארח אותו.

ענה לו הרבי מבעלזא: אתה הרי מכניס אורחים כפי ששמעתי מרבי חיים. ולכן אני רוצה שתישן אצלי.

בחדרו של האדמו"ר הייתה כורסה רחבה, והאדמו"ר כעת נטלה בעצמו והוציאה מחוץ לחדר כדי שיוכלו להכניס שם מיטה נוספת. ולא זו בלבד, אלא שעמד וטרח להציע את מיטתו של החסיד.

לרבי צבי חיפש היכן עצמו מבושה. לסבול שהרבי הקדוש עומד ומשמש אותו, והוא ניסה למחות חלושות ולומר שהוא יסדר את המיטה. אבל האדמו"ר מיאן לשמוע: "אתה מכניס אורחים גדול, וכעת שנזדמנה לי הזכות לארח אותך, איני מוכן לוותר על כך ואף אחד לא יעשה זאת במקומי..."

באותו הלילה לא נרדם רבי צבי, יראת הכבוד מרבו, בתוספת השיעור החדש שלמד בהכנסת אורחים כאשר יהודי קדוש מתעקש במו ידיו להציע לו את המיטה, גרמו לו להתהפך במיטה מצד לצד כשהוא מלא בושה מהרבי שככה טרח למענו.

כאשר חזר רבי צבי לביתו, פנה אל רבי חיים-נטע ואמר לו בחיך: "הייתי צריך להוציא אותך מהבית שלי כעונש על כך שבגלל השבחים שסיפרת לרבי, הוא טרח כל כך עבורי..."

ועובדה נוספת לסיום: יהודי שהגיע לעיירה בעלזא באישון לילה, פנה לביתו של רבי ישכר דוב בראותו שהאור דולק שם. היה בטוח שיש מבני הבית אנשים שערים ויוכלו לארח אותו עד שיעלה השחר. להפתעתו פתח הרבי בעצמו את הדלת. וכאשר ראה אותו נתמלא שמחה: "האם כבר אכלת משהו? שאלה הרבי ברכות.

היהודי ענה בשלילה. והרבי טרח בעצמו אל המטבח להכין לו ארוחה. כאשר ראה הרבי שהחסיד מרגיש שלא בנוח, הפיס את דעתו: "מצווה כה חשובה של הכנסת אורחים איני יכול לקיים כל יום. בזכותך אני זוכה לקיים אותה בהידור."

לא צריכים פרשנים

רבי נתן מברסלב שידע את כל התורה כולה לרחבה ולעומקה אמר שהוא לא יכול לתת פירוש על יהודי, הוא לא יכול להבין את המקום של יהודי אחר וכל שכן לא לשפוט אותו או להאשים אותו - ואתה יכול! כמה שקר עצמי צריך לגייס כדי לשנוא לזלזל להשפיל ולקלל אחרים?

מה יוצא לנו מכל זה? כמה אנשים כבר חזרו למוטב מהשנאה ומהזלזול? כמה תיקון הבאנו לעולם עם קללות והתנשאות?

אקח כדוגמה את עצמי, אני הכותב שלום ארוש, מה היו חושבים עלי כשהייתי רחוק והייתי נראה כמו שהייתי נראה? הייתי רחוק מכול וכול מקיום תורה ומצוות, כי הייתי תינוק שנשבה. לא ידעתי ולא הבנתי.

אבל לא הייתי רע. הייתי טוב מאוד. הייתי אוזן קשבת לכל אדם וכל החברים שלי היו קוראים לי "הכותל המערבי". כולם אהבו אותי וידעו שאפשר לסמוך עלי.

הייתי טוב, רציני טוב, שאפתי לטוב, וחיפשתי לעשות רק טוב. מזל שלא פגשתי אז את ה"צדיק" שיצחק עלי את מה שהוא חושב על "רשעים" כמוני ויסתום בפני את הדרך לתשובה. איפה האהבת ישראל שלנו? איפה הכף זכות שלנו?

עולים על הדרך המהירה

אם אנחנו רוצים כאן גאולה, כולנו חייבים לעשות שינוי גדול בתפיסה שלנו. צריכים להיות מתלמידיו של אברהם אבינו, להפסיק לחפש אשמים ולהתחיל להסתכל פנימה. אתה רוצה לעשות שינוי? תעשה שני **בעצמך**, תבין שה' מתסכל **עליך** ומחכה לך ולא לחבר שלך ולא לשכן שלך ולא לחילונים או לאלה שפחות דתיים ממך לפי דעתך. כמה זמן ביום אתה מתפלל על עם ישראל? כמה אתה מרגיש אחראי?

אז מה המסקנה? ללכת בדרכו של אהרן, לאהוב את השלום ולרדוף את השלום, לאהוב את הבריות ולקרנן לתורה. קודם כול לאהוב כל יהודי, לכבד כל יהודי, להאמין בטוב שבכם ישראל, לא להרחיק, לא לשנוא, כן לדון לכף זכות, כן לחפש ולמצוא טוב בכל יהודי.

ואם אתה רואה דברים שאתה לא אוהב ושאתה רוצה לשנות - אדרבה, קח אחריות, תתקן את עצמך; וגם תרחם, תאהב, תקרב - יש הרבה מאוד מה לעשות, והעיקר הוא להתפלל ושוב להתפלל על האחים שלנו.

כתבתי מאמרים רבים. אבל אם תשאל אותי אם יש מאמר אחד שהייתי רוצה שיגיע לכל יהודי שומר תורה ומצוות, ברור לי שזה המאמר הזה. אין לי ספק שאם ניקח את הדיבורים הפשוטים האלה ללב ולמעשה אנחנו על הדרך המהירה ביותר לגאולה ברחמים.

בברכת שבת שלום ומבורך

שלום

גורשנו מבית הכנסת בעוון זלזול כבוד בית כנסת
מהיום מכבדים, לא מגורשים!

פנינים חסידות ברסלב

אָמַר רַבִּינוּ: לְשִׁמְיעַת בְּדִיחוֹת וְצָרִים שְׁלָשָׁה
תַּנְאִים: א. הִזְהָר מִבְּלִי לִפְגּוֹעַ בְּכָבוֹד הַשָּׁנִי. ב.
לִבְלִי לְדַבֵּר יוֹבֵל-פֶּה. ג. לֹא לְהִתְפַּנֵּן לְכָבוֹד עַצְמוֹ.
וְהַפְטִיר: צַעַת כָּפָר יוֹכִילִים הֵנָּה לְהִתְבַּדֵּחַ. (שִׁישׁ"ק
כ"ג)

כִּידְעֵה זְהִיר רַבְּנֵי מֵאֵד לְבָלִי לַעֲשׂוֹן בְּמִקְטָרֶת,
וְאָמַר: "כִּי חֹסֶר תַּאֲוֹת עַד שְׁאִירִים גַּם תַּאֲוָה
ז"י. (שם ב-ג)

כְּשֶׁדָּבָר רַבְּנוּ עִם רַבִּי יוֹדֵל מִהֶנְהֶגְהָ זֶה שְׂאֵפָה שְׂלֵמָה
לַעֲשׂוֹת מִקְטֶרֶת וְהָרִיחַ טֶבֶק, אָמַר לוֹ "לִפְעָמִים עַל
יְדֵי שְׂרָגִילִים בְּזָה וְכוּלָּם לָבֹא לְיַד אִיסָר יִחָד חֵס
וְשְׁלֹם, כִּי לִפְעָמִים כְּשֶׁאֵין לְהֶרְגִיל בְּזָה אֶת הַטִּיטָן
וְהַטֶּבֶק בְּבוֹקֵר כְּשֶׁקָּם מִשְׁתָּהוּ, יֵלֵךְ לִפְנֵי הַתְּפִלָּה
לְבֵית חֲבֵרוֹ לְשֹׂאֵל מִמֶּנּוּ מַעַט טִיטָן וְטֶבֶק, וְיַחְבְּרוּ
לֹא יִהְיֶה בְּבִיתוֹ וְעַל יְדֵי זֶה יִכּוֹל לָבֹא חֵס וְשְׁלֹם
לְיַד אִיסָר יִחָד". (שם ב-ד)

הדברים הללו מראים לנו את החשיבות ברצף של התפילה, להמשיך את המטען של 'פסוקי דזמירא' ו'ברכות קריאת שמע' שהם ההכנה לתפילה הראויה.

כמה יש להיזהר שלא לקטוע ח"ו את השראת השכינה
הבאה על האדם בעת התפילה.

לא להפסיק להתפלל

לפניו יתברך, אדי אפילו אם הולכים להתעסק במצוה, צריך לבקש רחמים שלא תגרם איזו עזיבה, שלא יהיה ח"ו סילוק שכינה.

אם כך צריך לחשוש להתרחקות בשעה שהולך למצוה, על אחת כמה וכמה כאשר הדבר אמור בדברים בטלים.

כאשר האדם עוסק בתפילה לה', הוא מקדים לספר שבחו של הקב"ה כדי להתעלות ולהתקרב לה', שיוכל אחר כך לבקש בקשותיו בתפילתו, קל וחומר שעליו להיזהר לא לפנות באמצע לעיסוקיו - לדברים אחרים, שח"ו לא יקטע את רצף תפילתו ולא יפסיד את הקירבה לה' אליה הגיע.

זהו הטעם למה שאמרו חז"ל: "הסומך גאולה לתפילה הרי הוא בן עולם הבא" (ברכות דף ד:). פירש רש"י: "משל לאוהבו של מלך שדפק על פתחו, יצא המלך ומצא שאוהבו הפליג והלה, אף המלך הפליג.

אלא יהא אדם מקרב להקב"ה אליו ומרצהו בתשבחות וכו'. ובעודו קרוב אליו יש לו לתבוע צרכיו".

כמו כן: "המספר בין ישתבח ליוצר חוזר מעורכי המלחמה", עונו הוא שניתק את הקשר ופנה לעסקיו באמצע התפילה.

בפרשתינו כתוב אודות הגילוי של הקב"ה לאברהם:
וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוִי אִם-נָא מִצְאִיתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֶל נָא תַעֲבֹר
מֵעַל עֶבְרָךְ, וּפִרְשׁ רֶשֶׁתְּךָ (בפירוש שני) שאברהם אבינו
פנה דברים אלו לקב"ה.

שאברהם היה מבקש מהשם יתברך להמתין לו עד שיקיים מצות הכנסת אורחים. ובתרגום יונתן מבואר שהייתה כאן תפילה קמח עם נוסח תפילה שלם, אמר אברהם: "בבעו ברחמי מן קדמך ה' אין כדון אשכחית חינא קומך לא כדון תסלק איקר שכינתך מעילוי עבדך עד דאיכנוס עיבוראי: [תרגום: בבקשה וברחמים מלפניך ה', אם כעת מצאתי חן לפניך, לא יסתלק יקר שכינתך מעל עבדך, עד שאכניס את האורחים].

אמר מנחם חכמי המוסר בהתפעלות: אברהם אבינו מדבר עם השכינה, ובאמצע צריך לקיים מצוה חשובה, כמו שאמרו חז"ל שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה (שבת דף קכז, א), ואם כן רצון ה' שהוא יפנה לקיים את המצוה, ובכל זאת בלכתו הוא מתפלל ומבקש רחמים, שלא יהיה סילוק שכינה. אומר הוא לרבקה: "אני לא הולך ולא מסיח דעתי, אני מזדרז ללקיים מצות הכנסת אורחים ומיד חוזר, אל נא תעבור מעל עבדך".

רואים מכאן שבשעה שנמצאים בקירבה לה', עומדים

שו"ת של חסד

ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
17 ההלכה הספרדי: 3030*

משאלות שהיו בקו ההלכה

צליתי על המגל הביתי נקניקיות פרווה, והמגל היה מלוכלך עדיין מהצליה של הבשר מאתמול, האם כעת אני בשרי וצריך להמתין שש שעות או לא?

אם המגל היה מלוכלך מהצלייה הקודמת, יש לחושש שמא נשאר שומן בשר על המגל וצריך להקפיד שלא לאכול את הנקניקיה יחד עם חלב, אבל אין צורך להמתין שש שעות ואפשר לאכול מאכלי חלב מיד אחרי גמר אכילת הנקניקיה. ערך השלחן (י"ד סימן צ"ה אות ה') אבא ביתר (עמ' ל"ח).

ואם המנגל היה נקי לחלוטין, מה הדין?

יש חילוקי מנהגים בזה: לבני ספרד: אף אם צלו עליו
בשר היום, מכיון שכעת הוא נקי לחלוטין מותר לאכול
את הנקיניקה יחד עם חלב מכיון שזה נ"ט בר נ"ט.
הליכות עולם (חלק ד' עמ' ע"ד). ובני אשכנז: אוסרים לכתחילה
לערב עם חלב, רק אם כבר עירב עם החלב בדיעבד
מותר. רמ"א (יו"ד סימן צ"ה סעיף ב').

אדם שנרדם באמצע אכילתו, כשנתעורר האם צריך לברך שוב על המאכלים?

אם הלך לישון שנת קבע על מיטתו, נחשב להפסק והיחס הדעת וצריך לברך שנית, ואם ישן שנית עראי כגון התנמנם על השלחן, אפי' ישן במשך כשעה אין זה נחשב להפסק ואינו צריך לברך שוב. שלחן ערוך (סימן טע"ח סיפ' ד') ומשגיב (סיפ' קטן מ"ח) הלכה ברורה (אות כ"א) ועוד.

לעשות איתו קידוש?

נכון לגבי קידוש לא משתמשים ביין גלוי כמבואר בשלחן ערוך (סימן רע"ב), שיש בזה בעיה של "הקריבהו נא לפחתך".

האם יש איסור לשתות מיין זה מחשש
סכנה שמא שתה ממנו נחש וכדומה,
או לא?

אף שבזמנם היו מקפידים על משקה מגולה שלא לשתות ממנו מחמת סכנה, מכל מקום בזמנינו אין מקפידים על מגולה, ואין חשש סכנה בכך.

קיצור שלחן ערוך (סימן ע"ז סעיף ה').

אשה שהתאשפזה ל"ע בבית החולים, האם מותר
לה ללבוש את מכנסי הפיג'מה של בית החולים,
או שיש בזה איסור "לא תלבש"?

מעיקר הדין מותר לה ללבוש את מכנסי בית החולים, ומדרכי הצניעות תשתדל שיהיה לה כתונת לילה או חלוק על המכנסיים. ספר לא ילבש (להרה"ג יוסף דוד כהן עמ' מ"ב) בשם שו"ת אבני ישפה חלק ו' סימן ק"ח ע"ג דף.)

אדם שיידו הימנית חבושה ואין לו אפשרות להניח תפילין בזרועו, האם יניח יכול להניח תפילין של יד על התחבושת או שיניח רק תפילין של ראש?

יניח תפילין על הגבס ולא יברך, ואחר כך יניח על הראש ויברך על הראש ויכוין לפטור גם את התפילין של יד. ילקוט יוסף (סימן כ"ז אות י').

לגבי הדין שאסור לקרוא מקרא
בבליה (הכוונה לתנ"ך שהוא
התורה שבכתב), האם האיסור
הוא מהשקיעה או מצאת הכוכבים?

עיינו בו איש חי (שנה ראשונה פרשת פקודי אות ז')

שמבאר הטעם (על פי הקבלה) שאסור דקרוא מקרא בלילה הוא משום שהלילה הוא בחינת עשיה שכולו דינים וכו', ולפי זה יוצא שכל האיסור הוא בלילה ממש, ואם כן בין השמשות שאינו לילה גמור עדיין מותר בקריאת מקרא. ולכן נראה שהאיסור הוא מצאת הכוכבים בלבד.

יין אדום שנשאר בלי פקק במשך כל הלילה ובבוקר
הבחנתי שהיין היה מגולה כל הלילה, האם ניתן

